L E G E

privind asistenţa judiciară internaţională în materie penală

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Acordarea asistenţei judiciare

Art.1 - România acordă, la cererea unui alt stat, potrivit dispoziţiilor din prezenta lege, asistenţa cea mai amplă în orice procedură privitoare la infracţiuni a căror reprimare este, în momentul solicitării asistenţei, de competenţa autorităţilor judiciare ale statului străin solicitant.

Obiectul asistenţei judiciare

Art. 2 - Asistenţa judiciară internaţională în materie penală ,denumită în continuare "asistenţa judiciară", cuprinde îndeosebi următoarele activităţi:

a) notificarea actelor de procedură care se întocmesc ori depun într-un proces penal;
b) executarea comisiilor rogatorii;
c) înfăţişarea în statul solicitant a martorilor, experţilor şi a persoanelor urmărite;
d) cazierul judiciar;
e) măsuri referitoare la suspendarea pronunţării unei pedepse sau a executării sale, la liberarea condiţionată, la amânarea începerii executării pedepsei sau la întreruperea executării acesteia;

f) denunțul în scopul urmăririi;
g) alte forme de cooperare, inclusiv cele derivând din obligațiile internaționale de prevenire şi combatere a infracțiunilor.

Limitele asistenței judiciare

Art. 3 - (1) Prezenta lege nu se aplică :
a) executării mandatelor de arestare şi a hotărârilor de condamnare; prevederile art. 2 lit. e) rămân aplicabile;
b) infracțiunilor militare;
c) asistenței polițieneşti, dacă potrivit legii aceasta nu se află sub control judiciar.

(2) Asistența judiciară va putea fi refuzată:
a) dacă cererea se referă la infracțiuni considerate de statul român solicitat ca fiind infracțiuni politice sau infracțiuni conexe la infracțiuni politice;
b) dacă statul român solicitat consideră că îndeplinirea cererii este de natură să aducă atingere suveranității sale, securității sau ordinii sale publice ori altor interese esențiale ale sale;
c) dacă fapta care motivează cererea face obiectul, în România, al unei proceduri penale îndreptate împotriva aceleiaşi persoane sau dacă a fost pronunțată o hotărâre penală asupra acestei fapte şi a vinovăției persoanei în cauză.

(3) Prevederile art. 35 sunt aplicabile.

Preeminența dreptului internațional

Art. 4 - (1) Prezenta lege se aplică în baza şi pentru executarea normelor interesând asistența judiciară în domeniul penal, cuprinse în convențiile internaționale la care România este parte, pe care le completează în situațiile nereglementate.

(2) În cazul în care asistența este solicitată de către un tribunal penal internațional sau o

organizație internațională publică, în conformitate cu dispozițiile instrumentelor internaționale pertinente, prevederile prezentei legi pot fi aplicate, în mod corespunzător, în completare, dacă este necesar.

Curtoazia internațională

Art. 5 – (1) În lipsă de convenție internațională, asistența judiciară poate fi acordată în baza curtoaziei internaționale, la cererea transmisă pe cale diplomatică de către statul străin solicitant şi cu asigurarea scrisă a reciprocității dată de autoritatea competentă a acelui stat.

(2) În asemenea cazuri prezenta lege constituie dreptul comun în materie pentru autoritățile judiciare române.

Asigurarea de reciprocitate

Art. 6 - Asigurarea de reciprocitate, solicitată în temeiul curtoaziei internaționale de către statul român, va fi dată de către ministrul justiției, pentru fiecare caz în parte, ori de câte ori va fi necesar, la cererea motivată a autorității judiciare române competente.

Aplicarea legii interne

Art. 7 - Cererile de asistență judiciară adresate autorităților române se îndeplinesc potrivit dreptului procesual intern român, dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel.

Confidențialitatea

Art. 8 - Statul român solicitat are obligația de a asigura, pe cât posibil, la cererea statului străin solicitant, confidențialitatea cererii şi actelor de asistență judiciară. În cazul în care condiția păstrării

confidenţialităţii nu ar putea fi asigurată, statul român va înştiinţa statul străin, care va decide.

Asistenţa judiciară activă

Art. 9 – Dispoziţiile privitoare la statul român solicitat, prevăzute în prezenta lege, se aplică în mod corespunzător în cazul în care statul român are calitatea de stat solicitant.

CAPITOLUL II
Comunicarea actelor de procedură

Obligaţia de a comunica

Art. 10 - Statul român solicitat va proceda la comunicarea, către destinatarul aflat în România, a actelor de procedură care îi vor fi transmise în acest scop de către statul străin solicitant.

Actele de procedură

Art. 11 - Prin "acte de procedură" se înţeleg, în principal, citaţiile pentru părţi sau martori, actul de inculpare, alte acte de urmărire penală, hotărârile judecătoreşti, cererile pentru exercitarea căilor de control judiciar sau actele privind executarea unei pedepse, plata unei amenzi ori plata cheltuielilor de procedură.

Comunicarea şi dovada acesteia

Art. 12 - (1) Comunicarea actelor de procedură va putea fi efectuată prin simpla lor transmitere

către destinatar. Dacă statul solicitant o cere în mod expres, statul român solicitat va efectua comunicarea într-una din formele prevăzute de legislația română pentru înmânări analoge sau într-o formă specială compatibilă cu această legislație.

(2) Dovada comunicării se va face printr-un document datat şi semnat de destinatar sau printr-o declarație a autorității judiciare române solicitate, constatând faptul, forma şi data comunicării. Unul sau ambele documente vor fi transmise imedat statului solicitant. La cererea acestuia din urmă, statul român solicitat va preciza dacă notificarea a fost făcută în conformitate cu legea sa. În cazul în care comunicarea nu s-a putut face, statul român va înştiința imediat statul solicitant despre motivul necomunicării.

Termenul necesar comunicării

Art. 13 - Citația pentru înfățişare, destinată unei persoane urmărite care se află pe teritoriul României, va fi transmisă autorităților române competente cel mai târziu cu 40 de zile înainte de data fixată pentru înfățişare. De acest termen se ține seama la fixarea datei înfățişării şi la transmiterea citației.

CAPITOLUL III
Executarea comisiilor rogatorii

Obligația de executare

Art. 14 - Statul român solicitat va asigura îndeplinirea, în conformitate cu dispozițiile legii

române, a comisiilor rogatorii referitoare la o cauză penală, care îi vor fi adresate de către autorităţile judiciare ale statului străin solicitant.

Definiţia

Art. 15 - Comisia rogatorie internaţională în materie penală este acea formă de întrajutorare judiciară internaţională care constă în delegarea de putere pe care o autoritate judiciară dintr-un stat o acordă unei autorităţi de acelaşi fel din alt stat, mandatată să îndeplinească, în locul şi în numele său, unele activităţi judiciare privitoare la un anumit proces penal.

Obiectul

Art. 16 - (1) Obiectul cererii de comisie rogatorie îl constituie îndeosebi :

a) îndeplinirea actelor de urmărire, cum sunt : localizarea şi identificarea persoanelor şi obiectelor; interogatoriul inculpatului, ascultarea persoanei vătămate, a celorlalte părţi, a martorilor şi experţilor, precum şi confruntarea; percheziţiile, sechestrele şi confiscările de obiecte precum şi conservarea bunurilor cuvenite celor păgubiţi; cercetări locale; expertize; transmiterea de informaţii, necesare într-un anume proces, prin supravegheri de telecomunicaţii, înregistrări audio şi video, ridicarea secretului protejat prin lege (bancar, comercial, al corespondenţei şi altele), examinarea documentelor de arhivă şi a fişierelor specializate şi alte asemenea forme de urmărire;
b) transmiterea mijloacelor materiale de probă;
c) comunicarea de documente sau dosare.

(2) Dacă statul străin solicitant doreşte ca martorii sau experţii să depună sub jurământ, el va

cere aceasta în mod expres, iar statul român îi va da curs în situaţiile în care legea internă română nu se opune.

(3) Statul român solicitat va putea să transmită numai copii sau fotocopii certificate de pe documentele sau dosarele cerute. Totuşi, dacă statul solicitant cere în mod expres originalele, se va da curs, în măsura posibilului, acestei cereri.

Data şi locul comisiei rogatorii

Art. 17 - Dacă statul străin o cere în mod expres, statul român solicitat îl va informa despre data şi locul îndeplinirii comisiei rogatorii. Autorităţile şi persoanele în cauză, menţionate de statul solicitant, vor putea să asiste la îndeplinirea cererii şi să colaboreze la executarea comisiei rogatorii, în limitele permise de legea internă a statului solicitat.

Percheziţii şi sechestre

Art. 18 - (1) Comisiile rogatorii privitoare la percheziţii şi la sechestre de obiecte sunt supuse următoarelor condiţii :

a) infracţiunea care motivează comisia rogatorie trebuie să fie susceptibilă de a da loc la extrădare în România, ca stat solicitat;
b) îndeplinirea comisiei rogatorii trebuie să fie compatibilă cu legea statului român solicitat.

(2) Condiţiile prevăzute la alin. 1 pot să atragă regula reciprocităţii.

Remiterea obiectelor şi dosarelor

Art. 19 - (1) Statul român solicitat va putea să amâne remiterea obiectelor, a dosarelor sau a documentelor a căror comunicare este cerută, dacă acestea îi sunt necesare pentru o procedură penală în curs.

(2) Obiectele şi originalele dosarelor şi ale documentelor, comunicate în îndeplinirea unei comisii rogatorii, vor fi restituite cât mai curând posibil statului român, de către statul solicitant, în afară de cazul în care statul român renunţă la ele.

Specialitatea comisiei rogatorii

Art. 20 - Statul român solicitant nu va folosi documentele şi informaţiile primite de la statul solicitat decât în scopul îndeplinirii obiectului comisiei rogatorii pentru care au fost cerute.

CAPITOLUL IV
Înfăţişarea în statul solicitant a martorilor, experţilor şi persoanelor urmărite

Nivelul cheltuielilor

Art. 21 - Indemnizaţiile cuvenite şi cheltuielile de transport şi de şedere, rambursabile martorului sau expertului de către statul român solicitant, vor fi calculate de la locul de reşedinţă al acestuia, şi le vor fi acordate la niveluri cel puţin egale cu cele prevăzute de tarifele şi regulamentele în vigoare în statul în care audierea trebuie să aibă loc.

Înfăţişarea anumitor martori sau experţi

Art. 22 - (1) Dacă statul român solicitant apreciază că înfăţişarea personală a unui martor sau expert în faţa autorităţilor sale judiciare este în mod deosebit necesară, el va trebui să facă menţiune despre aceasta în cererea de înmânare a

citației. Statul străin solicitat va comunica statului român răspunsul martorului sau expertului.

(2) În cazul prevăzut la alin. 1, în cerere sau în citație se menționează cuantumul aproximativ al indemnizațiilor plătibile, precum şi al cheltuielilor de călătorie şi de şedere rambursabile.

(3) Dacă i se prezintă o cerere în acest sens, statul solicitat ar putea acorda un avans martorului sau expertului. Acest avans se va menționa în citație şi va fi rambursat de către statul român solicitant.

Neprezentarea martorului sau expertului

Art. 23 - Martorul sau expertul care nu a răspuns citației de înfățişare a cărei comunicare a fost cerută nu va putea fi supus, chiar dacă citația va cuprinde un ordin categoric, nici unei sancțiuni sau măsuri de constrângere, în afară de cazul în care el va reveni din proprie inițiativă pe teritoriul statului român solicitant şi dacă va fi din nou citat aici, în mod legal.

Refuzul de a depune mărturie

Art. 24 - Dacă un martor care dă curs citației şi compare în fața autorității judiciare a statului român solicitant refuză să depună mărturie în totalitate sau în parte, el nu ar putea să fie arestat sau împiedicat în alt mod să părăsească România, chiar dacă în virtutea legii române un asemenea refuz ar constitui o infracțiune sau ar putea justifica măsuri coercitive.

Imunități

Art. 25 - (1) Nici un martor sau expert, oricare ar

fi cetățenia sa, care, în urma primirii unei citații, va consimți să se înfățişeze în fața autorităților judiciare ale statului român solicitant, nu va putea fi urmărit, nici deținut, nici supus vreunei alte restricții a libertății sale individuale pe teritoriul României pentru fapte sau condamnări anterioare plecării sale de pe teritoriul statului străin solicitat.

(2) Dacă în timpul procesului ar putea fi ordonată arestarea unui martor care este bănuit că a săvârşit o infracțiune în legătură cu mărturia sa în fața autorităților judiciare ale statului român solicitant, alta decât refuzul de a depune mărturie, se va lua în considerare faptul dacă interesele justiției nu ar fi mai bine protejate prin încredințarea urmăririi, dacă e posibil, către statul străin solicitat.

(3) Nici o persoană, oricare ar fi cetățenia ei, citată în fața autorităților judiciare ale statului român solicitant în scopul de a răspunde aici de fapte pentru care ea se află sub urmărire penală, nu va putea fi în România nici urmărită, nici deținută, nici supusă vreunei alte restricții a libertății sale individuale pentru fapte sau condamnări anterioare plecării sale de pe teritoriul statului străin solicitat şi care nu sunt menționate în citație.

(4) Imunitatea prevăzută de prezentul articol va înceta dacă martorul, expertul sau persoana urmărită, având posibilitatea să părăsească teritoriul statului român solicitant timp de 15 zile consecutive după ce prezența sa nu mai era cerută de autoritățile judiciare române, va rămâne totuşi pe teritoriul României sau se va reîntoarce aici după ce îl va fi părăsit.

Transferul temporar al martorilor deținuți

Art. 26 - (1) Orice persoană deținută, a cărei prezență personală în calitate de martor sau pentru confruntări este cerută de statul străin solicitant, va fi transferată temporar pe teritoriul acelui stat, unde

va avea loc audierea, cu condiția înapoierii sale în termenul indicat de către statul român solicitat şi sub rezerva dispoziţiilor art. 25, în măsura în care acestea pot fi aplicate în mod corespunzător.

(2) Transferarea poate fi refuzată :

a) dacă persoana deținută nu consimte;
b) dacă prezența sa este necesară într-un proces penal în curs pe teritoriul statului solicitat;
c) dacă transferarea sa este susceptibilă să îi prelungească detenția; sau
d) dacă alte considerente imperioase se opun transferării sale pe teritoriul statului solicitant.

(3) În cazul prevăzut de alin. 1 şi sub rezerva dispoziţiilor art. 3 alin. 2 lit. a) şi b), tranzitul pe teritoriul unui stat terţ, parte la Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală (Strasbourg, 20 aprilie 1959), al persoanei deținute va fi acordat la cererea adresată de Ministerul Justiției al statului solicitant Ministerului Justiției al statului solicitat pentru tranzit, însoțită de toate documentele necesare.

(4) Orice stat contractant va putea să refuze acordarea tranzitului resortisanților săi.

(5) Persoana transferată va trebui să rămână în detenție pe teritoriul statului solicitant şi, dacă este cazul, pe teritoriul statului solicitat pentru tranzit, în afară de cazul în care statul solicitat pentru transferare nu cere punerea acesteia în libertate.

(6) Perioada în care persoana deținută a fost transferată, conform dispoziţiilor prezentului articol, va fi dedusă din durata privării sale de libertate.

(7) Locul predării deținutului către statul străin solicitant, ca şi cel al preluării sale de la acest stat, va fi un punct de frontieră al statului român solicitat. Deținutul este predat şi preluat sub escortă. Ministerul de Interne va asigura predarea şi preluarea, comunicând despre aceasta Ministerului

Justiției. Pentru situația în care statul român este cel solicitant se aplică dispozițiile articolului 9.

CAPITOLUL V
Cazierul judiciar

Comunicarea de înscrisuri și date

Art. 27 - (1) Partea română solicitată va comunica, în măsura în care autoritățile ei judiciare vor putea ele însele să le obțină într-un asemenea caz, extrasele de pe cazierul judiciar și orice date referitoare la acesta, care îi vor fi cerute, pentru o cauză penală, de autoritățile judiciare ale statului străin solicitant.

(2) În alte cazuri decât cele prevăzute la alin. 1 se va da curs unei asemenea cereri în condițiile prevăzute de legislație, de alte reglementări sau de practica statului român solicitat.

CAPITOLUL VI
Procedura

Structura cererii de asistență judiciară

Art. 28 - (1) Cererile de asistență judiciară se formulează în scris și trebuie să cuprindă următoarele date :

a) autoritatea de la care emană cererea;
b) obiectul și motivul cererii;
c) autoritatea solicitată;
d) calificarea infracțiunii:
e) identitatea persoanei în cauză, îndeosebi numele și prenumele, data și locul nașterii, domiciliul

sau reşedinţa, cetăţenia şi ocupaţia, în măsura în care sunt cunoscute;

f) menţiunea de confidenţialitate, dacă e cazul.

(2) În plus, cererile mai cuprind:

a) în cazul comunicării actelor de procedură: natura actului sau a hotărârii; numele şi adresa destinatarului precum şi calitatea acestuia în proces.

b) în cazul comisiilor rogatorii, orice precizări utile asupra împrejurărilor de fapt ale cauzei şi asupra obiectului delegaţiei încredinţate autorităţii solicitate, îndeosebi numele şi adresele persoanelor de audiat şi întrebările care trebuie să le fie puse.

Modul de legătură

Art. 29 - (1) Cererile de asistenţă judiciară formulate de autorităţile competente ale statului străin solicitant vor fi adresate:

a) Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie, dacă se referă la activităţi din faza de cercetare şi urmărire penală;

b) Ministerului Justiţiei, dacă se referă la activitatea de judecată sau la formele de cooperare judiciară prevăzute de art. 26 alin. 3 şi art. 39;

c) Ministerului de Interne, dacă se referă la activităţile menţionate de art. 26 paragraful 7 şi art. 27.

(2) În caz de urgenţă cererile de comisii rogatorii formulate de autorităţile judiciare străine pot fi adresate direct instanţelor judecătoreşti române sau parchetelor de pe lângă acestea, după caz; totodată, cererile vor fi transmise în copie la Ministerul Justiţiei sau Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie, după caz. Autorităţile judiciare române sesizate vor înştiinţa la rândul lor despre comisiile rogatorii primite.

(3) Răspunsurile la cererile de asistență primite din străinătate vor fi comunicate autorităților solicitate, prin intermediul autorităților române menționate la alin. 1.

(4) În cazul prevăzut la alin. 2, transmiterile directe se vor putea efectua prin intermediul Organizației Internaționale a Poliției Criminale (Interpol), cu duplicat la autoritățile judiciare centrale menționate.

Autoritățile judiciare române

Art. 30 - În sensul prezentei legi, expresia **autorități judiciare române** se referă la instanțele judecătorești, parchetele de pe lângă acestea, Ministerul Justiției și Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, iar pentru cererile de asistență judiciară prevăzute de art. 27, la Ministerul de Interne.

Transmiterea cererilor

Art. 31 - Cererile de asistență judiciară formulate de autoritățile judiciare române vor fi transmise către autoritățile judiciare străine solicitate, prin intermediul autorităților publice competente menționate la art. 29 alin. 1, lit. a) și b).

Limbile folosite

Art. 32 - (1) Cererile de asistență judiciară și documentele anexe, adresate autorităților judiciare române în baza prezentei legi, vor fi însoțite de o traducere în una dintre limbile engleză sau franceză, dacă prin înțelegeri internaționale bilaterale sau multilaterale actuale ori viitoare nu s-ar prevedea altfel.

(2) Dispoziţiile alin. 1 sunt subordonate regulii reciprocităţii.

Scutirea de supralegalizare

Art. 33. - Actele şi documentele transmise în aplicarea prezentei legi vor fi scutite de orice formalităţi de supralegalizare, sub rezerva reciprocităţii.

Competenţa autorităţii române

Art. 34 - Dacă autoritatea română sesizată cu o cerere de asistenţă judiciară este necompetentă pentru a-i da curs, ea o va transmite din oficiu, autorităţii competente din ţară şi, în cazul în care cererea a fost adresată pe cale directă, ea va informa despre aceasta statul solicitat.

Motivarea refuzului asistenţei judiciare

Art. 35 - Orice refuz de asistenţă judiciară va fi motivat şi comunicat de urgenţă statului solicitant, restituindu-se totodată înscrisurile care i-au fost trimise.

Cheltuielile asistenţei judiciare

Art. 36 - Cererile de asistenţă judiciară nu vor avea drept urmare rambursarea nici unei cheltuieli, cu excepţia celor ocazionate de deplasarea martorilor şi experţilor pe teritoriul statului solicitat şi de transferul temporar al persoanelor deţinute, efectuate în aplicarea prevederilor art. 21 sau art. 26, după caz.

CAPITOLUL VII
Denunțul în scopul urmăririi

Obiect, comunicări şi soluție

Art. 37 - (1) Orice denunț adresat de un stat străin în scopul urmăririi în fața parchetelor sau instanțelor române va face obiectul comunicărilor între autoritatea străină competentă, pe de o parte, şi Ministerul Justiției sau Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, după caz, pe de altă parte. Denunțul priveşte îndeosebi persoane care, după ce au săvârşit infracțiuni pe teritoriul statului străin solicitant, se refugiază în alt stat, de unde nu pot fi extrădate.

(2) Statul român solicitat va face cunoscută urmarea dată acestui denunț şi va transmite statului străin, dacă este cazul, o copie de pe hotărârea intervenită.

(3) Dispozițiile art. 32 se aplică şi în cazul denunțurilor la care se referă alin. 1.

CAPITOLUL VIII
Schimbul de informații din cazierul judiciar

Transmiterea informațiilor

Art. 38 - (1) Statul român va da statului străin interesat informații despre hotărârile penale şi despre măsurile ulterioare care se referă la cetățenii acestui stat străin şi care au făcut obiectul unei mențiuni în cazierul judiciar.Aceste informații vor fi communicate cel puțin o dată pe an.

(2) Dacă persoana în cauză este considerată cetățean al două sau mai multor state,

informaţiile vor fi comunicate fiecărui stat interesat, în afara cazului în care această persoană are cetăţenia statului român, pe teritoriul căruia a fost condamnată.

(3) În plus, statul român, care a comunicat informaţiile la care se referă alin. 1, va transmite statului străin interesat, la cererea acestuia, în cazuri speciale, câte o copie de pe hotărârile şi măsurile respective, precum şi orice altă informaţie referitoare la acestea, pentru a-i permite să examineze dacă ele necesită măsuri pe plan intern.

Autoritatea judiciară română competentă

Art. 39 - (1) Informaţiile la care se referă art. 38 se transmit prin intermediul Ministerului Justiţiei

(2) Informaţiile de acelaşi gen, primite de la autorităţile competente ale statelor străine în cadrul schimbului de informaţii, se vor primi de către Ministerul Justiţiei, care le va transmite în continuare Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie şi Ministerului de Interne spre a se proceda în raport cu atribuţiile privitoare la recunoaşterea şi, respectiv, înregistrarea hotărârilor penale străine.

CAPITOLUL IX
Dispoziţii finale

Art. 40 – Codul de procedură penală se modifică şi se completează după cum urmează:

1. - Alineatul 8 al art. 177 va avea următorul cuprins:

"Dacă învinuitul sau inculpatul locuieşte în străinătate, citarea se face prin scrisoare recomandată, în afară de cazul când prin lege se dispune altfel. Avizul de primire a scrisorii recomandate, semnat de destinatar sau de o altă persoană care îl înlocuieşte, ţine loc de dovadă a îndeplinirii procedurii. În cazul în care scrisoarea nu poate fi înmânată datorită refuzului primirii ei sau din orice alt motiv, precum şi în cazul în care statul destinatarului nu permite citarea prin poştă a resortisanţilor săi, citaţia se va afişa la uşa parchetului sau a instanţei, după caz".

2. Articolul 223 se completează cu un alineat final având următorul cuprins:

"Denunţul primit de la o autoritate judiciară străină sau adresat unei asemenea autorităţi de către parchetul român competent se rezolvă potrivit legii speciale".

3. Alineatul 2 al art. 237 se completează, în partea sa finală, cu un text având următorul cuprins:

"Când inculpatul locuieşte în străinătate, se va ţine seama, la fixarea termenului de înfăţişare, de obligaţiile asumate de România, în această privinţă, prin înţelegeri internaţionale".

4) Articolul 313 se completează cu un alineat final având următorul cuprins:

"În cazul în care inculpatul locuieşte în străinătate, prevederile art. 237 alin. 2 se aplică în mod corespunzător".

5) Articolul 513 va avea următorul cuprins :

"Condiţiile şi modalităţile de realizare

Art.513.- Condiţiile şi modalităţile de realizare a asistenţei judiciare internaţionale în materie penală sunt cele stabilite prin dispoziţiile din legea specială ,dacă prin convenţie internaţională nu se prevede altfel."

6) Articolele 514 – 518 se abrogă.

Art. 41 – Prezenta lege intră în vigoare după 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.